

må jo erkende, at sådan er virkningen af Københavns Kommunes byfornyelsespolitik.

Hvis man så for det andet samtidig ikke har et huslejeloft, sådan at man som beboer med en beskeden indkomst vil kunne betale den husleje, der bliver resultatet af byfornyelsen, ja, så kan man jo ikke vende tilbage til sit kvarter.

Der er altså et stort problem her. Det er ikke erkendt af hr. Kramer Mikkelsen, men jeg tror, det er erkendt mange steder ude i kvartererne. Jeg synes egentlig, det er en stor og alvorlig problematik, og jeg synes ikke, hr. Kramer Mikkelsen svarer sådan på sagligt topniveau.

Lad os tage debatten ordentligt og grundigt en dag, hvor vi kan gå i dybden med det her.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan også høre på hr. Keld Albrechtsen, at det er svært sagligt at gå i dybden, og det må jeg da også erkende at det kan være i korte bemærkninger.

Jeg vil godt sige for at bruge et eksempel, at i forbindelse med byfornyelsen er det sådan, at før man indledte den tunge byfornyelsesproces i Københavns Kommune, var der 50 pct. af lejlighederne, som var på to værelser eller mindre. Nu har man været i gang med en lang proces med byfornyelse, og vi hører, at halvdelen af boligerne forsvinder osv. I dag er 49 pct. af boligerne i Københavns Kommune på to værelser eller mindre, og vi har masser af lejligheder uden bad og toilet.

Så lad være med at sige, at det her skaber forslumning. Det er et skræmmebillede af byfornyelsen, der bliver skabt. Vi har fortsat masser af behov for byfornyelse, og vi har masser af behov for lejlighedssammenlægninger i København.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det kommer næppe bag på SF, at jeg afviser dette centralistiske forslag, som SF har fremsat. Jeg tror, vi kan blive enige om, at vi må have boliger til løsning af boligsociale formål, men hvilke metoder skal vi tage i anvendelse? Skal vi gå ind og lave tvangsforanstaltninger over for private udlejere? Skal vi til at gribe ind og sidde som overdommere over det kommunale selvstyre? Skal vi kaste kommuner ind i dyre projekter, hvor de skal købe andelsboliger, ejerlejligheder og private udlejningsejendomme?

Vi må være klar over, at vi har en ganske stor almenyttig sektor. Den sektor, som ikke har

fået mulighed for at udvikle sig, er jo de private udlejningslejligheder. De, vi har, er jo gennemgående billigere end i den almenyttige sektor, hvis vi ser på huslejeniveauet. Her tror jeg, vi kunne få bygget flere boliger, og så var der måske nogle, som flyttede ind i dem fra nogle billigere lejligheder, som så blev stillet til rådighed.

Jeg tror, vi kunne sætte en god udvikling i gang ved en tilskyndelsesmetode, men ikke ved denne centralistiske planøkonomiske tænkning.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil takke for kommentarerne og sige, at det jo i virkeligheden var to forskellige typer kommentarer, vi fik til det. Jeg oplevede faktisk hos nogle en åbenhed over for problemstillingerne og de mål, der lå i det, og så nogle, der mente, at det her var gammel sådan SF-centralistisk politik, og derfor skulle man tage afstand fra det. Det viser så måske også nogle generelle holdninger til løsning af forskellige problemer i samfundet, som jeg skal komme ind på.

Når vi har fremsat forslaget, er det som et udgangspunkt, for det er ikke for at løse hele boligmarkedets problemer, men for at se på, hvad der skulle til for at klare de problemer, vi har i de bebyggelser, hvor vi har en stor koncentration af boligsociale problemer, og hvor vi indtil nu mest har koncentreret os om at sige, at vi skal løse problemerne internt i de bebyggelser. For os at se kan vi kun løse dem ved, at vi giver mulighed for, at de, der bor der, eller de, der normalt bliver anvist de boliger, faktisk også får mulighed for at bo andre steder.

Der har vi set, at der i virkeligheden, synes vi, var tre parter, der ikke levede op til de forpligtelser, som vi synes de burde have. Det var den almene sektor. Jeg har været inde på, at der faktisk er en stor del af den almene sektor, der ikke løser boligsociale problemer. Der er også en del kommuner, der ikke går ind og gør det. Og vi synes egentlig også, at de større private udlejere godt kunne bidrage. Vi har ikke sagt de mindre, men vi har sagt, at de større private udlejere også kunne bidrage.

Det, jeg så hører på svarene, er egentlig, at man faktisk er enig i en del af målsætningerne, en del af intentionerne i det, men det, der skiller vandene på nogle punkter, ikke dem alle, er så spørgsmålet om midlerne. Og jeg vil sige, at vi har det ikke nødvendigvis således, at det her skal løses ved, at man nu tvinger det igennem